

Ročník XIV.

Číslo 2 - 2019

ZPRÁVY A INFORMACE
ZE

SUKORAD

Ze současnosti i minulosti

Vydává Obec Sukorady

HC Sukorady

fotografie z utkání proti Kocourům, kdy jsme zvítězili 10:1

Málo lidí asi ví, že obec Sukorady má svůj hokejový tým. Jeho začátky sahají do roku 2017. Hnacím impulzem jeho založení bylo především to, že zimy už nejsou to, co bývaly. Rybníky nezamrzají a jedinou možností abychom si mohli zase „plácnout do puku“ bylo dát do kupy partu lidí a vyrazit společně na stadion. To se nám podařilo. Stejnou myšlenku měla i obec Petrovice. Společně jsme se domluvili, objednali první návštěvu ledové plochy v Novém Bydžově a od té doby mohla začít „tzv. rybníkářská utkání“ Sukorady proti Petrovicím... Ze začátku bez výstroje, na hlavách čepice, na rukách zimní rukavice a hurá na věc. V tomto duchu jsme odehráli celý rok 2017.

Po skončení sezóny, v létě 2018, se nám rodil nápad přihlásit se do soutěže, která je v Novém Bydžově. Zde už se hraje na body, s rozhodčím a má to již ucelenou formu. Její název je HOBBY HOKEJ LIGA. Účastní se jí ryze amatéři. Je to základní soutěž, kde si může zahrát každý „rybníkář“. Dali jsme přihlášku, soupisku lidí, návrh dresu a doufali, že nás do soutěže přiberou. Odpověď byla kladná, takže jsme mohli začít hrát.

Celkem se účastní 11 týmů:
HC Kocouři, Dragouni,
Predátoři, HK Boys, HC Hungry
Hunters, Tygři, HC Angry
Donkeys, HC Sukorady, HC
Hero, HK Smidary, Petrovice.

V roce 2018 jsme skončili celkově na sedmém místě. Na nováčky v soutěži, myslím, dobré umístění. Účastnili jsme se ještě silvestrovského turnaje, kde jsme dosáhli na 3. místo.

V těchto dnech je v plném proudu sezóna 2019/20. Pomalu nám končí první kolo a my bojujeme o postup do play off,

kam postupuje prvních šest týmů. Děláme vše pro to, aby se nám to podařilo.

Na Facebooku máme založenou stránku pro naše fanoušky, kde si můžete přečíst velmi zajímavé reportáže z vybraných zápasů a další informace.

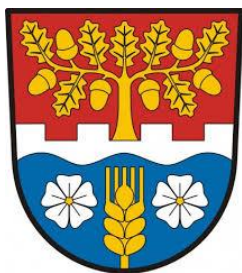
Naleznete ji zde: <https://www.facebook.com/hcsukorady/>

Informace o naší lize, tabulky a výsledky najdete zde:

<https://www.hobbyhokejlīga.eu/>

Fanděte nám, držte palce a přijďte se podívat na nějaký z našich zápasů. O zajímavé momenty není nouze. *Za celý tým vás zve David Šťovíček.*

Dne 23. listopadu se uskuteční nejbližší zápas mezi HC Sukorady a Predátory na ledním stadionu v Novém Bydžově a to od 18:45 hod.

Sdělení Obecního úřadu:

Upozorňujeme občany na změnu úředního dne. Od 1. října došlo ke změně úředního dne ze středy na úterý od 18:00 do 20:00 hod.

Poplatky na rok 2020:

Stočné (kanalizace)	-	300,-Kč/osobu (rekr.obj.)
Komunální odpad	-	650,-Kč/osobu (rekr.obj)
Za psa	-	50,-Kč/psa

Poplatky je nutné uhradit u trvale bydlících osob do 30. 3. 2020 a u rekreatantů do 30. 6. 2020. Poplatky je možné zaslat na běžný účet obce vedený u Komerční banky č. 26425541/0100 s variabilním symbolem čísla popisného.

Obec Sukorady srdečně zve Všechny občany a chalupáře ze Sukorad! Přijďte v sobotu 23. listopadu 2019 do místního pohostinství v 15:00 hod. ochutnat sukoradské sejkory.

Upozorňujeme občany, že dlouhodobější stání automobilem na chodníku brání jeho účelu – bezpečné chůzi. Jedná se o dopravní přestupek a dle dohody s Policí ČR ho budu řešit přivoláním hlídky PČR.

Odpadové hospodářství

Pro rok 2020 dochází k navýšení ceny svozu a odstranění SKO v rozmezí 6,6-7,8%. Tato navrhovaná změna vychází z předpokladu úpravy některých svozových tras. Navýšení ceny za svoz separovaných odpadů je ve výši 4,1%. Dále došlo k navýšení recyklačního poplatku za plast a to na výši 1.245 Kč/t

Vzhledem k množícím se stížnostem občanů, upozorňujeme občany na platnou veřejnou vyhlášku o zákazu venčení psů na obecním hřišti.

V neděli 1. prosince se koná tradiční rozsvěcení vánočního stromu v prostorách před místním pohostinstvím. Občerstvení zajištěno.

Na úterý 3. prosince je svoláno veřejné zasedání zastupitelstva do místního pohostinství. Začátek v 19:00 hod.

Sdělení SDH Sukorady

Výroční schůze SDH Sukorady se koná 14. prosince v místním pohostinství. Začátek v 18:00 hod.

Z důvodu Topné sezóny SDH Sukorady apeluje na občany, aby dodržovaly zásady bezpečnosti při nakládání s topnými tělesy. Dle statistik patří mezi nejčastější příčiny vzniku těchto požárů nesprávná obsluha topidla, manipulace se žhavým popelem, umístění hořlavých látek v blízkosti topidla, nebo špatné umístění či instalace topidla

Jak správně třídit!

Papír	Plast	Sklo
<p>✓ krabice karton lepenka</p> 	<p>✓ lahve sešlápnuté PET lahve nápojové kartony (obaly od džusů, omáček, smetany, mléka)</p> 	<p>✓ skleněné lahve od nápojů</p>
<p>✓ noviny časopisy reklamní předměty</p> 	<p>✓ sáčky fólie polystyren</p> 	<p>✓ skleněné nádoby</p>
<p>✓ obálky, sešity</p> 	<p>✓ plastové nádoby</p> 	<p>✓ tabulové sklo</p>
<p>✓ kancelářský papír</p> 	<p>✓ kelímky krabičky výrobky z plastů</p> 	<p>✗ varné a laboratorní sklo</p>
<p>✗ pleny hygienické potřeby</p> 	<p>✗ obaly od chipsů plastové trubky podlahové krytiny</p> 	<p>✗ keramika porcelán</p>
<p>✗ mokrý, mastný a znečištěný papír</p> 	<p>✗ plastové nádoby od olejů a chemikálií kombinované nebo znečištěné obaly</p> 	<p>✗ zrcadla drátěné sklo autosklo</p>

Akce v okolí

SPŠKS Hořice pořádá ve dnech 22. 11. a 23. 11. 2019 Den otevřených dveří

Hořické Gymnázium zve zájemce o studium na Hořickém gymnáziu na Den otevřených dveří v sobotu 23. 11. od 9 do 11 hodin.

Dne 23. listopadu 2019 se v Hořicích v DK Koruna pořádá 3. ročník Charitativního plesu na podporu opuštěných zvířat. Začátek v 19:00 hod. Vstupenky jsou v předprodeji v chovatelských potřebách v Husově ulici v Hořicích.

30. listopadu se na Náměstí Jiřího z Poděbrad konají Hořické adventní trhy, v průběhu trhů, bude rozsvěcen vánoční strom na náměstí.

Miniturnaj v šipkách

Klub přátel Petrovic a Obecní hospoda Ve škole Sukorady připravuje sérii Mini turnajů v šipkách / 5 hracích dnů bude se hrát na 2 místech Petrovice - Sukorady a z každé provozovny 8 nejlepších hráčů dle tabulky postupují do finále, kde se utkají o cenu pro vítěze: UHD LED televize Toshiba 55T6863DG SMART 140 cm. Budou připraveny i další ceny - sud piva 30 l a další pěkné ceny pro všechny hráče.

Začínat se bude 23. 11. 2019 od 16 hod - Petrovice 24. 11. od 16 hod - Sukorady. Základní část bude ukončena 21.12.2019. Finále se uskuteční 22. 12. 2019 nebo dle dohody s hráči.

Hrací dny Petrovice : So 23.11., So 30.11., So 7.12., So 14.12., So 21.12.,

Hrací dny Sukorady : Ne 24.11., So 30.11., Ne 8.12., Ne 15.12., So 21.12.

Začátky vždy v 16 hod.

Startovné bude na každý turnaj 150,- Kč hráč

Finále 200,- Kč hráč.

Minimální účast v každé provozovně 8 hráčů. Max. 16 hráčů. Hrát se bude 501 DO

Budeme rozdělovat ceny v hodnotě cca 15 000,- Kč

Bližší Info v Klubu přátel Petrovic nebo na tel : 737 925 493

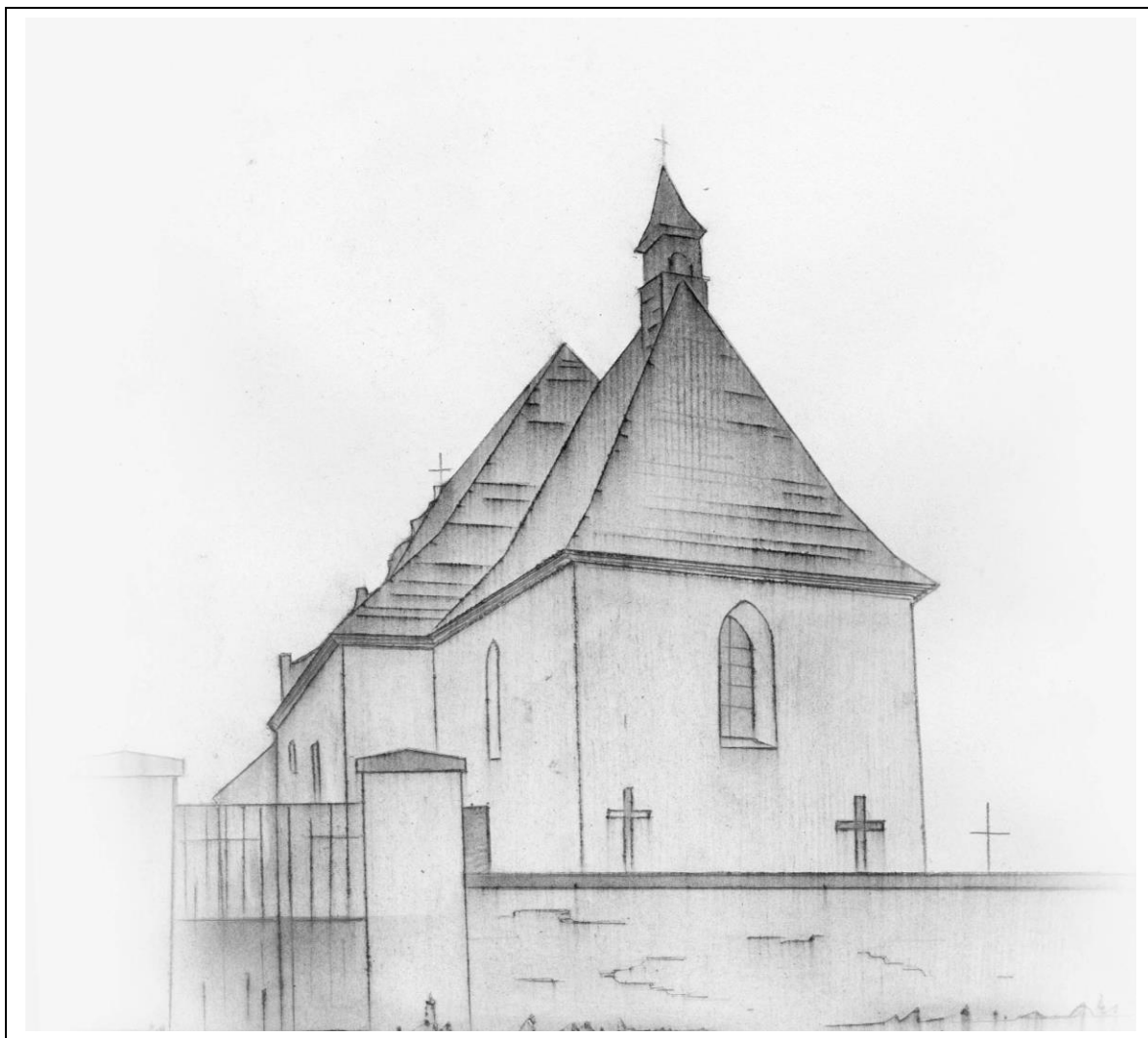
SUKORADSKOU MINULOSTÍ MÉNĚ ZNÁMOU

I

V úvodní části nabídky nového seriálu, byl stručně vymezen prostor, ve kterém se bude dění, týkající se bezprostředně i naší obce rozvíjet. Ústředními postavami, kolem kterých se bude dění otáčet, budou postavy farářů, svázaných s kostelem sv. Mikuláše v Lískovicích. Kdy byl tento kostel postaven, není přesně známo. První písemná zmínka o Lískovicích pochází z roku 1295 a výstavba kostela je datována rokem 1350.

Jména těch prvních farářů nám mimo jmen nic jiného neprozrazují. Teprve Josef Blažek se stal postavou vypovídající, především množstvím zanechaných písemných záznamů. Do Lískovic přišel z Litomyšle a sloužil zde od roku 1829 až do své smrti v roce 1858. Byl to farář, který se věnoval obětavě svému duchovnímu poslání. Žil ve skromných podmínkách, které by bylo možné nazvat až asketickými. Osobnost to byla zřejmě nekonfliktní a to jak k nadřízené duchovní správě, tak ke správě místní a farníků. Jeho služba a vystupování bylo poslušně podřízeno tehdy prosazovaným náboženským dogmatům. Josef Blažek se stal nejdéle sloužícím farářem v Lískovicích a jako jediný je pochován v Lískovicích u jižní kostelní zdi. Jeho hrob je označen starobylým litinovým křížem. Teprve za něho byly Lískovice povýšeny na farnost. Od té doby byly zde vedeny matriky narozených, oddaných a zemřelých. Do té doby se tak dělo v Petrovicích. Za působení Josefa Blažka bylo zveleběno zejména farní hospodářství, výstavbou stodoly, kolny a chlévů. O své osobní sídlo, to je faru, příliš nedbal a její stav se dle mínění kritiků, neslučoval s důstojností duchovního pastýře. Po smrti Josefa Blažka, jakýsi farní administrátor v pamětní farní knize doslova napsal, že budova fary se podobá spíše peleši lotrovské, než faře.

Nevalný byl podle něho i stav kostela, šindelem krytého s věžičkou jako věž v Pize nakloněnou. Vrata hřbitovní byla prý ve stavu, který umožňoval

Ještě týž rok co Josef Blažek zemřel, byl novým farářem biskupskou konsistoří ustanoven Jan Wambera, rodák z Hrochova Týnce. Po mnohaleté službě přišel do Lískovic z Poděbrad ve věku 51 let. Stalo se tak v listopadu, na den sv. Martina, kdy byl od farníků laskavě a vlídně přijat.

Sloužil zde rovněž dlouho a to plných 22 let. Byl dobrým knězem, ale i hospodářem. Zvelebil hospodářství, zejména pozemky, které k faře přináležely, které ale později byly zanedbávány, pole pustla, někdy se ani neorala a po deseti letech rodila pouze pýr a sveřep. Za něho byly na kostele a farní budově provedeny nejnnutnější opravy. Jan Wambera byl příznivcem naší obce sukoradské, což je opakovaně zaznamenáno i v obecní kronice. Věnoval se opravám a obnovám soch a křížů, na což obětavě shromažďoval prostředky. Poslední roky života trávil

v Hořicích, kam se odebral dle svého rozhodnutí. Zápis v kronice uvádí, že dne 13. září 1880, po odsloužení mše svaté nastoupil cestu k Hořicům. Rozloučení se zúčastnily přední osobnosti obcí přiřazených, to je Sukorad, Sylvárova Újezda a Domoslavic. Vyprovázen byl hlaholem zvonů až na Královské, to je nynější Vyželec. Tam žákům školy poslední napomenutí učinil, všem požehnání udělil a do povozu nasedl. Zemřel v Hořicích v roce 1888 a je pochován na Gothardě.

V roce 1881 jej vystřídal P. František Mann, rodák z Košťolova u Semil. Přišel v pokročilém věku 58 let. V Lískovicích pobyl sice krátkou dobu, ale hodně věcí zanechal. Byl to obětavý kněz a horlivý kazatel a brzy si získal přízeň a lásku farníků všech čtyřech obcí včetně Koutů. Usiloval o výstavbu nového kostela, čímž si zneprátelil nadřízený duchovní aparát. Zkrášlil vybavení kostela, pořídil nová kněžská roucha a novou gotickou monstranci. O její zakoupení se zasloužila především obec sukoradská. Sloužil škole a kostelu, ale farní hospodářství zanedbával. Ač místními občany ctěn a uznáván, menší přízně se mu dostávalo od vikariátu smidarského a konsistoře hradecké. Vadila jim přílišná horlivost při kritice přístupu těchto orgánů v obhospodařování zádušního lesa, které z něho neúměrně těžily na úkor místní farnosti.

Chvalitebné byly jeho snahy ale za všechnu horlivost, dostávalo se mu špatné odměny. Vida, že jeho boj je marný, dobrovolně se na odpočinek odebral do Bratronic v diecézi budějovické. Z Lískovic odcházel v srpnu 1885. Šel pěšky na nádraží do Ohnišťan, přičemž žáci škol, to je lískovické a sukoradské, jakož i kolaturníci jej vyprovázeli.

Příchod dalšího faráře byl ve farnosti upřímně očekáván. Byl jím P. Vincenc Kvapil a to v roce 1886. Mnoho osadníků mu při jeho příjezdu na nádraží do Ohnišťan přišlo naproti. Mnozí na koních a hudba jej vítala a doprovázela.

Následující rok po jeho příchodu se dostavilo zklamání. Byv raněn mrtvicí, ochrnul na půl těla a musel odejít na odpočinek. Bylo mu 50 let.

V roce 1888 jej nahradil, tehdy 37 letý Václav Sál, rodák z Vojic. Do obecné školy chodil v Sobčicích, gymnázium studoval v Jičíně a teologickou fakultu v Hradci Králové. Přivítán byl rovněž slavně. Z Újezda Sylvárova byl doprovázen za zvuků hudby a střelby z hmoždířů. Byl rovněž knězem na svém místě. Byl nekompromisním kritikem některých výstřelků v chování při bohoslužbách, svatbách, křtinách a pohřbech. Kriticky vystupoval proti některým výstřelkům v oblékání, jídle, dále nedodržování dne pracovního klidu o nedělích a svátcích. Veškerou neskromnost považoval za rozmařilost, neslučitelnou s křesťanskou morálkou. Že jeho kritika nebyla všem po chuti, je nasnadě. Vyvolalo to i některé veřejné agitační projevy proti faráři. Když pak v roce 1892 začal prosazovat výstavbu nové fary, vyvolalo to další odpor proti němu. Vadilo to vše především lískovickým, ale i v okolních obcích se ozývaly nespokojené hlasy. Stará fara musela být zbourána a farář tím přišel o střechu nad hlavou a o jeho ubytování neměl nikdo zájem. Dokonce i starosta a místní školní rada odmítli jeho dočasné ubytování v místní škole. Teprve pod tlakem vyšší moci úřední, bylo faráři ubytování zajištěno. Počátkem léta započala výstavba fary a ta byla ještě v témže roce ukončena. Tím rokem byla ukončena i služba Václava Sála v Lískovicích. Když odcházel, přál svým důstojným pánům spolubratrům a nástupcům, aby ve faře našli příbytek pokojný, v příbytku tom jim Bůh zdraví dal a práci jejich žehnal.

Páter Vincenc Erlebach, narozený roku 1885 v Horní Nové Vsi u Bělohradu, působil v Lískovicích v letech 1893 až 1895. Po jeho příjezdu do Lískovic, byl kostel pro havarijní stav uzavřen. O stavu kostela bylo již v minulosti mluveno. Sám Vincenc Erlebach se do historie farnosti nijak viditelně nezapsal.

Na poněkud delší dobu byl do Lískovic dosazen páter Alois Jan Křtitel Dolek. Byl to rodák z Bílého Újezda u Dobrušky. Do Lískovic přišel v roce 1897 v mužném věku čtyřicet let, když před tím sloužil na několika místech v Podkrkonoší, kde údajně prožil šťastná léta úspěšné duchovní činnosti, ale na tvrdší podmínky nebyl tak zcela připraven. Po krátkém čase začal veřejně projevovat obavy z měnicího se společenského vývoje. Jak sám poznamenal, že čas není jak svaté církvi katolické tak i kněžím, příznivě nakloněn a to především tou

svobodou tisku a svobodou náboženství. Dále si posteskl, že ačkoliv po svém příchodu do Lískovic, pánům starostům obcí návštěvu učinil, nepřivítali jej příslušně mezi sebe a nijakou pomoc nenabídli. Konstatoval však s nadějí, že ač lid je zde na pozemské statky chudý a chléb že si musí těžce vydobývat, že bude snad na statcích duchovních bohatší a přístupnější. Brzy ale poznal, že jak nesdílná a těžká je půda lískovická, že obtížná a těžká bude i práce „na vinici Páně“.

Farář Dolek byl opět tím, kdo se rozhodl záležitosti kolem kostelního lesa ve prospěch farnosti vyřešit. Narazil však opět na odpor vikáře ze Smidar, tak i hradecké konzistoře. Výsledek byl stejný, jako tehdy u faráře Manna. Tento oboustranně vyhrocený stav nebyl až do odchodu Aloise Dolka uspokojivě vyřešen. Farář Dolek se snažil ve jménu katolické církve, prosazovat zastaralá a zkosnatělá náboženská dogmata. Projevil se tak i při výstavbě sukoradského hřbitova, ke kterému se obec rozhodla. To bylo v roce 1905. Farář Dolek nekompromisně požadoval, aby hřbitov byl katolický, se všemi příslušnými, pro danou dobu ale již zaostalými atributy, jako oddělené pohřebiště pro jinověrce a bezvěrce, jiné pro samovrahy, jiné pro děti. Ovšem farář stále nemohl pochopit, že přichází jiná doba, že existuje něco jako vývoj a pokrok a že i prostý lid to jasně chápe. Takže jiná doba a obec sukoradská jeho požadavky naprosto nekompromisně ignorovala. Na odpočinek se farář Alois Dolek odebral z důvodu nemoci v roce 1911.

Páter Stanislav Michálek spravoval farnost v letech 1912 a 1915. Byl dlouhodobě nemocný. Zemřel v pražské nemocnici a je pochován v Chrudimi. Nic pozoruhodného se za jeho duchovní správy neudálo.

Za pohnutých dob první světové války přišel v roce 1916 do Lískovic P. Jan Rouš, rodák z Moravy. Složitá byla tehdy situace ve věcech hmotných, hlad dostával rozměry katastrofální a stejně katastrofální vzhled dostával obraz církve katolické v očích obyvatel. To činilo postavení kněze a jeho činnost velice těžké. Farář Rouš byl na dané poměry osobou příliš slabou a za této situace se nechal unášet

rozháranými poměry společenskými. Když přijel do Lískovic, nikdo jej nepřivítal, což na něj působilo depresivně a trapně a do pamětní knihy si zapsal: „Pán Bůh mně pomoz a dej sílu“. Ovšem byla to marná prosba a naděje. Byl tak vyslán do předem prohraného boje, který pro něho skončil rokem 1921.

Pokračování v dalším čísle

Záslibní kříž v Lískovicích

